

## 2.

Златното ми кръстче ти залони,  
нивитъ за дългове хариза.  
Станалъ си невѣренъ и безбоженъ  
въ църквата отъ месеци не влизашъ.

Тебъ сж ти направили магия,  
на поливка трѣбва да си стѣпилъ:  
отъ вършитба непрестанно пиешъ,  
старитѣ и азъ не сме ти скѣпи.

Огорчилъ си болната свекърва —  
толкова си много неразуменъ.  
Твоя погедъ всѣки день е кървавъ,  
все накрусовашъ съ непростими думи.

А до пролѣтъ малъкъ синъ ще имашъ —  
и тогава пакъ ли ще ни тровишъ? —  
Стига си лудувалъ цѣла зима,  
стига да те гледаме виновенъ!

Цѣфнаха върбитѣ на мегдана,  
нравитѣ минаха отколе;  
молимъ ти се вечеръ и зарана,  
да не пиешъ, трима ти се молимъ.